

1342

31 Δεκεμβρίου, 2008

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ (ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΟΣ) ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΘΑΝ. ΑΝΑΚΡΙΣΗ 104/05 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 21.11.2007 ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΟΥ ΑΝΑΚΡΙΤΗ Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 21/11/2007.

(Πολιτική Αίτηση Αρ. **51/2008**)

Προνομακά εντάλματα — Certiorari — Αίτηση για έκδοση προνομακού εντάλματος Certiorari προς ακύρωση πορίσματος Θανατικού Ανακριτή σε σχέση με τα αίτια θανάτου εθνοφρουρού — Το πόρισμα του Θανατικού Ανακριτή ακυρώθηκε με Certiorari, ως εκδοθέν καθ' υπέρβαση εξουσίας.

Προνομακά εντάλματα — Certiorari — Το ένταλμα Certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα — Για να εκδοθεί πρέπει να υπάρχει καθαρά εσφαλμένη ερμηνεία νόμου ή εφαρμογή του.

Θανατική ανάκριση — Θανατικοί Ανακριτές — Πόρισμα για αυτοκτονία — Θα πρέπει να υπάρχει μαρτυρία ότι ο αποβιώσας ήθελε να αυτοκτονήσει — Το Δικαστήριο δεν ακυρώνει πόρισμα για αυτοκτονία εκτός εάν κανένας λογικός ανακριτής, υπό τις περιστάσεις, δεν θα κατέληγε σ' αυτό — Εξουσίες θανατικών ανακριτών στην Κύπρο και στην Αγγλία αντίστοιχα.

Στις 21.11.2007 η Θανατικός Ανακριτής του Επαρχιακού Δικαστη-

ρίου Λεμεσού, στην Υπόθεση Αρ.104/05, εξέδωσε πόρισμα σε σχέση με τα αίτια του βίαιου και αφύσικου θανάτου του στρατιώτη Αθανάσιου Νικολάου Χαραλάμπους, ο οποίος βρέθηκε νεκρός το πρωί της 29.9.2005 κάτω από τη γέφυρα της Άλασσας. Ο Χαραλάμπους υπηρετούσε τη θητεία του στην Εθνική Φρουρά και εκείνο το πρωί επέστρεφε στη μονάδα του από τη Λεμεσό, μετά από άδεια διανυκτέρευσης. Άτομα που υπηρετούσαν στο στρατό και έτυχε να τον γνωρίζουν, τον περιέγραψαν ως άτομο εσωστρεφές και απομονωμένο από τους άλλους στρατιώτες, χωρίς κανένα φίλο.

Το πόρισμα αναφερόταν στη νομομισμένη νεκροψία επί της σωρού του θανόντα η οποία διενεργήθηκε από τον ιατροδικαστή Π. Σταυριανό. Αυτός διαπίστωσε ότι το πτώμα εξωτερικά έφερε κατάγματα της δεξιάς πηχιοκαρπικής χώρας, δεξιού γόνατος και δεξιού μηριαίου οστού. Το πτώμα έφερε βαρύτερες κακώσεις, ενώ ο θάνατος οφείλετο σε υποσκληρίδιο και υπαραχνοειδή αιμορραγία, κατάγματα πλευρών και στέρνου, ρήξη δεξιού πνεύμονα με αιμοθώρακα, ρήξη δεξιού νεφρού και ρήξη μεσεντερίου με αιμοπεριτόναιο κατόπιν πτώσης εξ ύψους. Απέκλεισε το ενδεχόμενο εγκληματικής ενέργειας. Ενώπιον του Δικαστηρίου ο κ. Σταυριανός προέβαλε τη θέση ότι αιτία του θανάτου ήταν οι κακώσεις κατόπιν πτώσης εξ ύψους. Το τελικό πόρισμά του ήταν ότι ο θάνατος του εθνοφρουρού επεσυνέβηκε κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.

Ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού βεβαίωσε την ορθότητα, νομιμότητα και ακρίβεια του πορίσματος και την κανονικότητα της διαδικασίας.

Η αιτήτρια, μητέρα του θανόντα και διαχειρίστρια της περιουσίας του, υπέβαλε, στη συνέχεια, αίτημα προς το Γενικό Εισαγγελέα για επανάνοιγμα της υπόθεσης, ενόψει, όπως ανέφερε, νέων στοιχείων, που προέκυπταν μέσα από τις εκθέσεις δύο ιατροδικαστών, στους οποίους αυτή αποτάθηκε μετά την έκδοση του πορίσματος. Το αίτημα δεν έγινε δεκτό, για το λόγο ότι δεν προέκυπτε οποιοδήποτε νέο στοιχείο.

Η αιτήτρια, κατόπιν εξασφάλισης άδειας από το Ανώτατο Δικαστήριο, καταχώρησε την παρούσα αίτηση για έκδοση εντάλματος Certiorari για ακύρωση του προαναφερθέντος πορίσματος. Η πραγματική βάση της αίτησης είναι ότι η Θανατικός Ανακριτής έκδηλα υπερέβη τις εξουσίες της. Εφόσον δεν υπήρχε μαρτυρία που να καταδεικνύει ότι ο θάνατος ήταν το αποτέλεσμα αυτοκτονίας, η αναφορά ότι ο θάνατος επήλθε «...κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.» συνιστά υπέρβαση εξουσίας.

1344

Ο συνήγορος της αιτήτριας εισηγήθηκε ότι για να δικαιολογείται πόρισμα σε σχέση με συμπέρασμα θανάτου λόγω αυτοκτονίας, θα πρέπει αυτό να αποδεικνύεται με μαρτυρία. Οι περιστάσεις της υπόθεσης δεν οδηγούσαν σε κατάληξη αυτοκτονίας, εξ ου και το αβέβαιο του πορίσματος.

Αποφασίστηκε ότι:

1. Η διαδικασία της θανατικής ανάκρισης και το πόρισμα του θανατικού ανακριτή υπόκεινται σε αναθεώρηση με ένταλμα Certiorari.

2. Για να εκδοθεί ένταλμα Certiorari θα πρέπει να υπάρχει καθαρά εσφαλμένη ερμηνεία νόμου ή εσφαλμένη εφαρμογή του. Η πλάνη αυτή πρέπει να διαπιστώνεται από το Δικαστήριο άμεσα και χωρίς έρευνα των στοιχείων ή της μαρτυρίας.

3. Η Θανατικός Ανακριτής στο πόρισμά της, δεν αναφέρεται σε σημεία της μαρτυρίας, τα οποία κατά την εκτίμησή της, απέκλειαν ο θάνατος να οφειλόταν σε άλλο ενδεχόμενο – εγκληματική ενέργεια ή τυχαίο συμβάν – πράγμα που θα καταδείκνυε, αν όχι πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, σε υψηλό επίπεδο βεβαιότητας, ότι επρόκειτο για αυτοκτονία.

4. Στην παρούσα περίπτωση, η Θανατικός Ανακριτής δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για αυτοκτονία, αλλά ότι προσομοιάζει με αυτή. Το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία να καταλήξει σε τέτοιο συμπέρασμα. Είχε όμως τη δυνατότητα να αφήσει το ζήτημα ανοικτό “open verdict” εάν από τη μαρτυρία δεν είχε πεισθεί ικανοποιητικά ότι επρόκειτο για αυτοκτονία.

5. Ελλείψει άλλης αναφοράς στο πόρισμα προς την κατεύθυνση της αυτοκτονίας, από τη Θανατικό Ανακριτή, δεν παρέχεται έδαφος για κατάληξη με βαθμό βεβαιότητας, που υπολείπεται, βέβαια, του πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ότι πρόκειται για αυτοκτονία. Στο λεκτικό που χρησιμοποιήθηκε ενυπάρχει η αμφιβολία.

Το πόρισμα ημερ. 21.11.2007 ακυρώνεται.

Διατάσσεται η διενέργεια νέας θανατικής ανάκρισης από άλλο θανατικό ανακριτή.

Η αίτηση έγινε δεκτή.

1345

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Reg. v. Cardiff City Coroner Ex parte Thomas D.C. [1970] 1 W.L.R. 1475,

R. v. Huntbach [1944] 2 All E.R. 453,

Πιττάκη κ.ά. (1990) 1 Α.Α.Δ. 296,

Ανθίμου (1991) 1 Α.Α.Δ. 41,

Γενικός Εισαγγελέας (Αρ. 2) (1995) 1 Α.Α.Δ. 126,

R. v. Devon Coroner Ex parte Glover, October 26, 1984,

Republic v. Pandelides (Coroner) Ex parte Costas Papadopoulos (1969) 1 C.L.R. 27.

Αίτηση.

Χρ. Δερμοσονιάδης, με Χρ. Κληρίδη, για την Αιτήτρια.

Ελ. Κλεόπα, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δ.: Η διαδικασία που αποτελεί τη βάση της παρούσας αίτησης αφορά πόρισμα Θανατικού Ανακριτή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, στην Υπόθεση Αρ. 104/05, σε σχέση με τα αίτια του βίαιου και αφύσικου θανάτου του στρατιώτη Αθανάσιου Νικολάου Χαραλάμπους.

Στις 21/11/2007, εκδόθηκε από τη Θανατικό Ανακριτή που επιλήφθηκε της υπόθεσης, στη βάση του συνόλου της μαρτυρίας που τέθηκε ενώπιόν της, πόρισμα, στο οποίο αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:-

«Την 28.9.2005 ο θανόντας πήγε σπίτι με έξοδο από την Εθνική Φρουρά όπου υπηρετούσε την θητεία του. Το πρωί της 29.9.2005 έφυγε από το σπίτι του για να επιστρέψει στον Στρατό, αλλά ουδέποτε παρουσιάστηκε στον Λόχο του. ...

Την ίδια μέρα ο Αστ. 2202 Χρίστος Αθανασιάδης μετέβη παρά την γέφυρα της Άλασσας για να διερευνήσει ένα ατύχημα. ...

.....

1346

Όπως αναφέρθηκε από άτομα που υπηρετούσαν στον Στρατό μαζί με τον θανόντα, αυτός ήταν κλειστός χαρακτήρας και απομονωμένος από τους λοιπούς στρατιώτες, ενώ στο στρατόπεδο δεν είχε κανένα φίλο. Οι σχέσεις του με άλλους στρατιώτες δεν ήταν αρμονικές και παραπονείται ότι δεν περνούσε καλά. Η κα Μαρία Κωνσταντίνου ανέφερε ότι μία βδομάδα προ του θανάτου του ο αποβιώσαντας ήταν ανήσυχος και συγχυσμένος, και της είχε αναφέρει ότι δεν μπορούσε να προσαρμοστεί με το κλίμα του Λόχου, ξεσπώντας σε κλάματα και αναφέροντας της ότι δεν αντέχει άλλο. Τόσο η προαναφερόμενη μάρτυρας, όσο και οι κ.κ. Παναγιώτης Διάκου, Ιωάννης Δημοσθένους, Κύπρος Βαλανίδης και Ιωάννου Δημήτρης ανέφεραν ότι λίγες μέρες πριν τον θάνατο του, ο αποβιώσαντας έδειχνε να τον απασχολεί κάτι, ενώ ξεσπούσε συχνά σε κλάματα.

Εκτεταμένη αναφορά έγινε από μάρτυρες σε ένα επεισόδιο στον Στρατό, όπου ο κ. Ιωάννης Δημοσθένους αποκάλυψε τον θανόντα 'Εγγλέζο' ρωτώντας απλά 'πού βρίσκεται ο Εγγλέζος', και ο αποβιώσαντας αντέδρασε έντονα, ξέσπασε σε κλάματα και έκανε παράπονα στον Διοικητή του. ...

Το γεγονός ότι ο θανόντας αντιμετώπιζε προβλήματα προσαρμογής στον Στρατό διαφαίνεται και από τις καταθέσεις της μητέρας του κας Αντριάνας Νικολάου, η οποία περαιτέρω αναφέρει και ότι ο υιός της είχε πρόσφατα χάσει και την δουλειά του, καθώς και του πνευματικού του Αρχιμανδρίτη Επιφάνιου Ευθυβούλου.

Ο Ιατροδικαστής Πανίκκος Σταυριανός διενήργησε αυτοψία στην σκηνή την 29.9.2005 και περί η ώρα 18.30. Εκ της αυτοψίας αυτής διαπίστωσε ότι κάτω από το γεφύρι της Άλασσας βρισκόταν σε ύπτια θέση το πτώμα ενός νεαρού άνδρα. Τα ρούχα του ήσαν βρεγμένα και μέσα στο στόμα του υπήρχε υγρό. Έξω από την αριστερή τσέπη του παντελονιού του ανευρέθηκε ένα πορτοφόλι, και αριστερά του πτώματος ένα ζευγάρι γυαλιά. Δεν διαπιστώθηκαν οποιεσδήποτε κακώσεις που να υποδηλώνουν την άσκηση βίας από πάλη.

Την 30.9.2005, στο νεκροτομείο του Γενικού Νοσοκομείου Λεμεσού, ο ιατροδικαστής Πανίκκος Σταυριανός, διενήργησε τη νενομισμένη νεκροψία επί της σορού του θανόντα, και διαπίστωσε ότι το πτώμα εξωτερικά έφερε κατάγματα της δεξιάς πηχιοκαρπικής χώρας, δεξιού γόνατος και δεξιού μηριαίου οστού. Το πτώμα έφερε βαρύτατες κακώσεις, ενώ ο θάνατος

1347

οφείλετο σε υποσκληρίδιο και υπαραχνοειδή αιμορραγία, κατάγματα πλευρών και στέρνου, ρήξη δεξιού πνεύμονα με αιμοθώρακα, ρήξη δεξιού νεφρού και ρήξη μεσεντερίου με αιμοπεριτόναιο κατόπιν πτώσης εξ ύψους. Απέκλεισε το ενδεχόμενο εγκληματικής ενέργειας.

Κατά την προφορική του μαρτυρία στο Δικαστήριο ο κ. Σταυριανός ανέφερε ότι το πτώμα βρέθηκε 2½ - 3μ μακριά από το κατακόρυφο της γέφυρας. Το γεγονός αυτό, εξήγησε, είναι σημαντικό, αφού όπου το πτώμα βρίσκεται στην ίδια ευθεία με το κατακόρυφο προκαλούνται υποψίες ότι κάποιος το έσπρωξε, ενώ το γεγονός ότι ο θανόντας δεν βρισκόταν στην ίδια ευθεία καταδεικνύει δείγμα ζωικής αντίδρασης. Η έλλειψη βαθουλώματος στην άμμο εξηγείται, ανέφερε, από το γεγονός ότι έβρεξε και η βρεγμένη άμμος αποκτά σκληρότητα με αποτέλεσμα να συμπεριφέρεται ως πιο συμπαγής επιφάνεια στην άσκηση πίεσης.

Όλες οι κακώσεις που έφερε το πτώμα ήταν στην δεξιά πλευρά, όπως και όλα τα κατάγματα. Αυτό καταδεικνύει ότι το πρώτο σημείο επαφής του θανόντα με το δάπεδο ήταν η δεξιά πλευρά, το κάτω μέρος του κορμού, το δεξί πόδι και η λεκάνη. Ερωτηθείς ως προς το κατά πόσο οι κακώσεις του θανόντα θα μπορούσαν να προέλθουν από κτυπήματα με σκληρά αντικείμενα, ο Ιατροδικαστής ήταν κατηγορηματικός στο ότι αυτό δεν ήταν δυνατόν, αφού σκληρά αντικείμενα θα είχαν αφήσει εντυπώματα πάνω στο δέρμα υπό την μορφή κακώσεων εξωτερικών, ήτοι εκχυμώσεων, πράγμα που δεν υπήρχε. Σε σώματα, ανέφερε, που πέφτουν από ψηλά πάνω σε αμμώδεις επιφάνειες οι κακώσεις είναι κυρίως εσωτερικές, όπως και στην υπό εξέταση περίπτωση. Επανέλαβε, συναφώς, ότι δεν υπήρχαν καθόλου ενδείξεις εγκληματικής ενέργειας.

Ήταν η θέση του κ. Σταυριανού ότι ο αποβιώσαντας έζησε κάποιο χρόνο μετά τις κακώσεις, πράγμα που φαίνεται και από την έκταση του αιμοθώρακα, ενώ ο θάνατος επήλθε μεταξύ των ωρών 13.30 - 14.30.

Έχοντας κατά νου το σύνολο της ενώπιον μου μαρτυρίας δεν έχω εντοπίσει μαρτυρία που να δημιουργεί ποινική ευθύνη τρίτου προσώπου για τον θάνατο του Αθανάσιου Νικολάου. Αιτία του θανάτου του προαναφερόμενου ήταν οι κακώσεις κατόπιν πτώσης εξ ύψους. Αποτελεί, συναφώς πόρισμα μου, ότι ο θάνατος του Αθανάσιου Νικολάου που επήλθε την 29.9.2005

επεσυνέβηκε κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.»

Στις 6/12/2007, ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού βεβαίωσε την ορθότητα, νομιμότητα και ακρίβεια του πορίσματος και την κανονικότητα της διαδικασίας.

Ακολούθησε αίτημα από το συνήγορο της αιτήτριας προς το Γενικό Εισαγγελέα για επανάνοιγμα της υπόθεσης, ενόψει, όπως ανέφερε, νέων στοιχείων, που προέκυπταν μέσα από τις εκθέσεις δύο ιατροδικαστών, στους οποίους αυτή αποτάθηκε μετά την έκδοση του πορίσματος. Το αίτημα δεν έγινε δεκτό, για το λόγο ότι δεν προέκυπτε οποιοδήποτε νέο στοιχείο.

Μετά την απόρριψη του αιτήματος από το Γενικό Εισαγγελέα, η μητέρα του αποβιώσαντος, εξασφάλισε άδεια για καταχώριση της παρούσας. Πρόκειται για αίτηση της φύσεως certiorari, η πραγματική βάση της οποίας, όπως προκύπτει από την ίδια την αίτηση και την ένορκο δήλωση που την συνοδεύει, είναι ότι η Θανατικός Ανακριτής έκδηλα υπερέβη τις εξουσίες της. Χωρίς να υπάρχει μαρτυρία, διατύπωσε πόρισμα, για το οποίο δεν παρέχεται δυνατότητα από το νόμο. Εφόσον, αναφέρει η αιτήτρια, δεν υπήρχε μαρτυρία που να καταδεικνύει ότι ο θάνατος ήταν αποτέλεσμα αυτοκτονίας, η αναφορά ότι ο θάνατος επήλθε «... κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.» συνιστά υπέρβαση εξουσίας.

Ο συνήγορος της αιτήτριας, με εκτενή αναφορά σε αγγλική νομολογία* επί του θέματος, υπέβαλε ότι, για να δικαιολογείται πόρισμα σε σχέση με συμπέρασμα θανάτου λόγω αυτοκτονίας, θα πρέπει αυτό να αποδεικνύεται με μαρτυρία. Οι περιστάσεις της υπόθεσης, εισηγήθηκε, δεν οδηγούσαν σε κατάληξη αυτοκτονίας, εξ ου και το αβέβαιο του πορίσματος. Όπως κατέθεσε ο εξεταστής της υπόθεσης, δεν υπήρξε διερεύνηση των συνθηκών του θανάτου από το Τμήμα Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων, επειδή ο ιατροδικαστής προφορικά, στο σημείο όπου ανευρέθηκε η σωρός του αποβιώσαντος, απέκλεισε το ενδεχόμενο εγκληματικής ενέργειας. Εάν, υπέβαλε, υπήρχε ενδελεχής διερεύνηση, ενδεχόμενα, το πόρισμα να ήταν διαφορετικό, αφού δεν αποκλείστηκε το ενδεχόμενο οι κακώσεις που διαπιστώθηκαν στη σωρό του αποβιώσαντος να μην προκλήθηκαν από την πτώση. Οι νέες ιατροδικαστικές εκθέσεις, σε συνδυασμό με το αβέ-

 **Reg. v. Cardiff City Coroner Ex p. Thomas D.C. (1970) 1 W.L.R. 1475,*
R. v. Huntbach (1944) 2 All E.R. 453.

βαιο του πορίσματος, δικαιολογούν, κατέληξε ο συνήγορος, όπως η διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου ασκηθεί υπέρ της έκδοσης του αιτούμενου εντάλματος.

Αντίθετη ήταν η θέση της κ. Κλεόπα, Ανώτερης Δικηγόρου της Δημοκρατίας, για το Γενικό Εισαγγελέα. Τα στοιχεία, εισηγήθηκε, που υπήρχαν ενώπιον της Θανατικού Ανακριτή, καταδεικνύουν ότι αυτή ενήργησε στα πλαίσια της δικαιοδοσίας της. Στο πόρισμα δεν υπάρχει

πρόδηλη υπέρβαση εξουσίας ή πλάνη νόμου. Η αναφορά ότι ο θάνατος επήλθε «... κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.» αποτελεί ατυχή διατύπωση, η οποία, όμως, δε διαφοροποιεί την κατάληξη, που δεν είναι άλλη από το ότι επρόκειτο για αυτοκτονία. Στην Κύπρο, η θανατική ανάκριση δεν είναι συνήθης δικαστική διαδικασία - δεν υπάρχουν διάδικοι, κατηγορία ή υπεράσπιση - ώστε να δικαιολογείται να ακολουθηθούν τα ισχύοντα στην Αγγλία, όπου το πόρισμα για παράνομη πράξη ή αυτοκτονία πρέπει να αποδεικνύεται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. Σ' ό,τι αφορά το νέο μαρτυρικό υλικό, το οποίο η αιτήτρια επικαλείται, αυτό, ανέφερε, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν αποτελεί νέο στοιχείο - στην ουσία βασίζεται στο υπάρχον κατά τον ουσιώδη χρόνο υλικό - δεν είναι τίποτε άλλο παρά ερμηνεία των ευρημάτων που προέκυψαν από τις ανακρίσεις, κατά τρόπο διαφορετικό.

Το ερώτημα εάν η διαδικασία της θανατικής ανάκρισης και το πόρισμα του θανατικού ανακριτή υπόκεινται σε αναθεώρηση με ένταλμα certiorari απαντήθηκε στην υπόθεση **Πιττάκη κ.ά. (1990) 1 A.A.A. 296**, από την οποία και το πιο κάτω απόσπασμα:- (σελ. 299)

«Η διαδικασία ενώπιον του Θανατικού Ανακριτή και το πόρισμά του είναι ημιδικαστικής φύσης και είναι εκτός των ορίων της Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Ένταλμα της φύσεως Certiorari στην πρέπουσα υπόθεση μπορεί να εκδοθεί για την ακύρωση της διαδικασίας ή του πορίσματος του Θανατικού Ανακριτή.»

Αποτελεί σταθερή νομολογιακή αρχή ότι το ένταλμα certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Για να εκδοθεί, θα πρέπει να υπάρχει καθαρά εσφαλμένη ερμηνεία νόμου ή εσφαλμένη εφαρμογή του. Δεν αρκεί, δηλαδή, να υπάρχει σοβαρή πλάνη ή πλάνη σε σχέση με καθιερωμένη νομική αρχή. Πρέπει να υπάρχει πλάνη, που να διαπιστώνεται από το δικαστήριο άμεσα και χωρίς έρευνα των στοιχείων ή της μαρτυρίας - (βλ. **Ανθίμου (1991) 1 A.A.A. 41** και

1350

Γενικός Εισαγγελέας (Αρ. 2) (1995) 1 A.A.A. 126).

Στην παρούσα περίπτωση, το καθήκον της Θανατικού Ανακριτού ήταν να εξετάσει τη μαρτυρία και να διαπιστώσει εάν από αυτή υπήρχαν γεγονότα που καταδείκνυαν τον τρόπο με τον οποίο επήλθε ο θάνατος. Η Θανατικός Ανακριτής στο πόρισμά της, το ουσιαστικό μέρος του οποίου έχω παραθέσει, δεν αναφέρεται σε σημεία της μαρτυρίας, τα οποία, κατά την εκτίμησή της, απέκλειαν ο θάνατος να οφειλόταν σε άλλο ενδεχόμενο - εγκληματική ενέργεια ή τυχαίο συμβάν - πράγμα που θα καταδείκνυε, αν όχι πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, σε υψηλό επίπεδο βεβαιότητας, ότι επρόκειτο για αυτοκτονία.

Συνάγεται, από την υπόθεση **R.v. Huntbach**, (πιο πάνω), ότι, για να καταλήξει ο θανατικός ανακριτής ότι υπάρχει αυτοκτονία, θα πρέπει να υπάρχει μαρτυρία ότι ο αποβιώσας ήθελε να αυτοκτονήσει και, από την **R. v. Devon Coroner Ex p. Glover, October 26, 1984**, ότι το δικαστήριο δεν ακυρώνει πόρισμα ότι ο αποβιώσας αυτοκτόνησε, εκτός εάν κανένας λογικός ανακριτής, υπό τις περιστάσεις, δε θα κατέληγε σ' αυτό.

Στην παρούσα περίπτωση, η Θανατικός Ανακριτής δεν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για αυτοκτονία, αλλά ότι προσομοιάζει με αυτή. Σε τέτοιο συμπέρασμα δεν υπάρχει εξουσία να

καταλήξει. Εάν από τη μαρτυρία δεν είχε πεισθεί σε ικανοποιητικό βαθμό ότι επρόκειτο για αυτοκτονία, είχε τη δυνατότητα να αφήσει το ζήτημα ανοικτό “open verdict”.

Ήταν η θέση της κ. Κλεόπα ότι δεν πρέπει να υιοθετηθούν τα αποφασισθέντα σε αριθμό αγγλικών αποφάσεων, οι οποίες αναφέρονται στην *R. v. Huntbach*, σε σχέση με τον απαιτούμενο βαθμό απόδειξης των συνθηκών θανάτου - πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας - όταν το πόρισμα καταλήγει σε παράνομη πράξη ή αυτοκτονία. Αρκεί, εισηγήθηκε, η παράνομη πράξη ή αυτοκτονία να αποδεικνύονται στη βάση του ισοζυγίου των πιθανοτήτων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι θανατικοί ανακριτές στην Κύπρο δεν έχουν τις ίδιες εξουσίες με τους θανατικούς ανακριτές στην Αγγλία. Ο Άγγλος θανατικός ανακριτής δύναται να προσάψει κατηγορία σε πρόσωπο και να παραπέμψει την υπόθεση στο δικαστήριο - (Halsbury's, Laws of England, Τρίτη Έκδοση, Τόμος 8ος, σελ. 528-534) - ενώ τέτοια εξουσία δεν έχει ο θανατικός ανακριτής στην Κύπρο - (βλ. *Republic v. Pandelides (Coroner) ExParte Costas Papadopoulos (1969) 1 C.L.R. 27*), χωρίς, όμως, αυτό να

1351

αφαιρεί από το βαθμό βεβαιότητας που πρέπει να χαρακτηρίζει το πόρισμα θανάτου.

Με απασχόλησε κατά πόσο, όντως, πρόκειται για ατυχή διατύπωση η αναφορά της Θανατικού Ανακριτή «... ότι ο θάνατος ... επεσυνέβηκε κάτω από συνθήκες που προσομοιάζουν με αυτοκτονία.» και κατά πόσο το πόρισμα δεν είναι άλλο παρά ότι πρόκειται για αυτοκτονία, όπως εισηγείται η κ. Κλεόπα. Καταλήγω ότι, ελλείψει άλλης αναφοράς στο πόρισμα προς την κατεύθυνση της αυτοκτονίας, από τη Θανατικό Ανακριτή, δεν παρέχεται έδαφος για κατάληξη με βαθμό βεβαιότητας, που υπολείπεται, βέβαια, του πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ότι πρόκειται για αυτοκτονία. Στο λεκτικό που χρησιμοποιήθηκε ενυπάρχει η αμφιβολία.

Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, το πόρισμα ημερομηνίας 21/11/2007 ακυρώνεται.

Διατάσσεται η διενέργεια νέας θανατικής ανάκρισης από άλλο θανατικό ανακριτή.

Η αίτηση γίνεται δεκτή.

(2008) 1B A.A.Δ 1342